

Arrest

nr. 201 004 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 28 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. COPINSCHI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Oekraïens staatsburger van gemengd Oekraïens-Russische origine. U bent afkomstig uit Horlivka, gelegen in de Donetsk oblast, Oekraïne. U bent gehuwd met I. K. (...) (ov (...)), jullie hebben samen een zoon, V. (...). Jullie verlieten Horlivka op 24 juni 2014 omwille van de algemeen instabiele veiligheidssituatie en vestigden zich in Zaparozje. U verliet uw land van herkomst op legale wijze. Jullie vroegen visa aan bij de Belgische ambassade in Kiev en reisden op 1 november 2014 vanuit Kiev met het vliegtuig naar België. Op 4 november 2014 diende u een eerste asielverzoek in bij de Belgische instanties.

U baseerde uw eerste aanvraag op volgend asielrelaas:

"Jullie verlieten Horlivka op 24 juni 2014. Op dat moment werd de stad reeds gecontroleerd door de Donetsk Volksrepubliek en vonden er in de streek rond de stad reeds gevechten plaats tussen troepen van de Donetsk Volksrepubliek en van het centrale gezag in Kiev. U en uw man had zich eerder dat jaar al in jullie kennissenkring uitgesproken tegen de afscheuring en annexatie door Rusland van de Krim en tegen gelijkaardige ideeën omtrent afscheuring van de Donbas-regio. De directe aanleiding voor jullie vertrek was de ontvoering door onbekenden van een zakenpartner van uw man uit de supermarkt in Horlivka waar hij werkte. Zijn echtgenote had jullie hierna gewaarschuwd en aangeraden om de stad te verlaten. Via internet vonden jullie een appartement in de stad Zaporozhye, waar jullie naartoe vertrokken op 24 juni. Via een zakenkennis van uw man vonden jullie snel werk. Jullie kind werd ingeschreven op school. Hoewel de houding van sommige mensen die wisten dat jullie uit de Donbas afkomstig waren, vijandig was – ze hekelden vooral het feit dat uw man niet ging vechten terwijl mannen uit andere regio's wel moest gaan vechten – kenden jullie niet echt problemen. Dit veranderde op 9 september. Uw man werd toen op een parking nabij jullie woning door drie leden van Pravy Sektor benaderd. Ze eisten dat uw man zijn schoudertas zou laten controleren door hen. Er ontstond een woordenwisseling en één van de drie mannen probeerde de schoudertas los te rukken. Uw man verzette zich, waarop hij door een andere man geslagen werd. De volgende dag ging uw man naar het ziekenhuis voor onderzoek van zijn verwondingen. Hij ontving een medisch attest en ging daarmee na het bezoek aan het ziekenhuis naar de politie. Hij schreef er een klacht maar de onderzoeker liet hem duidelijk verstaan dat hij deze niet zou onderzoeken. U kreeg een miskraam omwille van de stress door deze gebeurtenissen. Eind september kregen jullie telefoon van een vrouw die jullie buurvrouw was geweest in Horlivka maar die samen met haar man naar Dnepropetrovsk gevlucht was. Haar man was opgeroepen in het kader van de mobilisatie van reservisten voor de strijd in de Donbas. Ze vroeg om financiële steun zodat ze beschermend materiaal voor haar man kon kopen aangezien hij dat niet had gekregen van het leger. Jullie gaven haar duizend Hrivna. Hierop besloten jullie naar het buitenland te vluchten. Jullie vroegen visa aan bij de Belgische ambassade in Kiev. Op 1 november reisden jullie met het vliegtuig naar België, waar jullie asiel aanvroegen op 4 november 2014."

Deze eerste aanvraag werd door het CGVS op 10/11/2015 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U tekende hiertegen beroep aan, hetgeen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 10/05/2016 werd afgesloten met een bevestiging van de beslissing en beoordeling van het CGVS. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u kort hierna, op 23/06/2016, een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Met betrekking tot deze tweede aanvraag haalde u ten overstaan van de DVZ volgende nieuwe elementen aan :

U gaf aan dat jullie bij jullie vorige asielaanvraag niet alle redenen voor jullie vlucht vermeld hadden, namelijk dat uw echtgenoot politiek actief was en bij om die reden gearresteerd werd op 09/09/2014. Na 24 uur te zijn vastgehouden bij de SBU zou hij tegen betaling van 10.000 dollar zijn vrijgelaten, waarna jullie besloten het land te ontvluchten. Jullie zouden eerder hierover niet verteld hebben uit angst om uitgeleverd te worden aan Oekraïne.

Uw asielaanvraag werd door het CGVS in overweging genomen waarna u opgeroepen werd voor een gehoor ten gronde. In het kader daarvan verklaarde u ten overstaan van het CGVS het volgende:

U herhaalt dat u in het kader van uw eerste aanvraag niet de volledige waarheid heeft verteld, en geeft aan ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw tweede asielaanvraag niet uw volledige relaas te hebben gedaan, omdat jullie bang waren om de naam van N. Y. (...) te noemen en jullie vreesden voor uitlevering. In werkelijkheid had uw echtgenoot van september 2013 tot december 2013 op vraag van zijn zakenpartner N. Y. (...) fraude gepleegd met een zestal facturen. Hij diende meer aan te rekenen dan gewoonlijk en de meerwaarde door te storten aan kennissen van Y. (...). Uw man wist op dat ogenblik niet dat het geld gebruikt zou worden om de separatisten mee te financieren, tot hij op 09/09/2014 in Zaporozje werd gearresteerd en ondervraagd door de SBU. Hij werd er mishandeld en gedwongen om bekentenissen te ondertekenen. Nadat u een borg van zo'n 10.000 dollar betaalde werd uw man vrijgelaten onder voorwaarden.

Jullie besloten naar het buitenland te vluchten. Jullie vroegen visa aan bij de Belgische ambassade in Kiev. Op 1 november reisden jullie met het vliegtuig naar België, waar jullie asiel aanvroegen op 4 november 2014.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van uw man, uw geboorteakte en die van jullie zoon, een scholingsattest van uw zoon, de oprichtingsakte van het bedrijf "P. (...)", 3 facturen van het bedrijf van uw man, een brief van uw advocaat (meester S. (...)), een kopie van de lidkaart van de Partij der Regio's van uw man en de enveloppe waarin deze werd opgestuurd, twee internetartikels over V. K. (...), twee convocaties op naam van uw man om zich aan te bieden voor ondervraging, een kopie van een huiszoekingsbevel.

B. Motivering

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u uw tweede asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw man, luidt als volgt:

"Niettegenstaande uw tweede asielaanvraag door het CGVS in overweging werd genomen, moet besloten worden dat u er echter niet in slaagde aannemelijk te maken dat er in uw hoofde bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan uw nieuwe asielrelaas.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, verwacht mag worden dat hij van meet af aan correcte en volledige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn asielmotieven en de asielinstanties bij wie hij bescherming vraagt minstens niet doelbewust voorliegt. Nochtans geeft u toe in het kader van uw eerste asielaanvraag niet de waarheid te hebben verteld, en legde u ook in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag aanvankelijk nog foutieve verklaringen af ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, om pas tijdens een tweede gehoor ten overstaan van het CGVS uw "volledige, ware" asielrelaas te kennen te geven. Zo blijkt u inmiddels aan de derde versie van uw asielrelaas toe : u zou op 09/09/2014 respectievelijk : 1. in elkaar geslagen zijn door rechtse extremisten (1ste asielaanvraag), dan wel 2. aangehouden en ondervraagd zijn omwille van uw lidmaatschap van een politieke partij (DVZ, 2e aanvraag), of wel 3. gearresteerd en ondervraagd zijn omdat u medeplichtig was aan witwaspraktijken ten voordele van de separatisten (CGVS, 2de aanvraag).

Toen u gevraagd werd waarom u tijdens uw eerste asielprocedure niet de waarheid verteld had, beweerde onder meer dat uw advocaat u destijds overtuigde dat uw herkomst uit de Donbas zou volstaan voor een statuut (DVZ, 2e AA, rubriek 15). Dergelijk excuus gaat geheel voorbij aan de vaststelling dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag zich niet enkel baseerde op uw herkomst uit de Donbas zoals u zou zijn aangeraden, maar ook toen reeds een bijkomend incident verzong, met name dat u op 09/09/2014 in elkaar zou zijn geslagen door extremisten van Pravvy Sektor (zie eerste aanvraag). Daarnaast gaf u nog aan dat u vreesde voor uitlevering aan Oekraïne (DVZ 2de AA, rubriek 15). Ook dit argument houdt geen steek, nu u moet toegeven dat u niet weet of u internationaal gezocht wordt en bovendien blijkt dat u op geen enkele manier heeft getracht zich hierover te informeren (CG 2 p.7-8).

Geconfronteerd met de tegenstrijdige versies van uw asielrelaas binnen uw tweede asielprocedure, beweerde u herhaaldelijk dat u niet gelogen heeft, maar u simpelweg bij de DVZ 'niet het volledige verhaal zou verteld hebben' (CG 2 p.8-9). U gaf hiervoor als uitleg op dat het interview er in een grote ruimte werd afgenomen met andere Oekraïense asielzoekers binnen gehoorafstand en u schrik had om bepaalde namen te noemen (CG 2 p.8).

Nu, uw bewering als zou u 'louter niet het volledige verhaal' verteld hebben, strookt simpelweg niet met de realiteit. Zo blijkt uit een analyse van uw verklaringen dat u zich ten overstaan van de DVZ bij uw tweede asielaanvraag helemaal niet beperkte tot het "weglaten" van bepaalde details uit uw verhaal omdat u de naam van Y. (...) er niet wilde noemen, maar u terdege uitgebreide valse verklaringen aflegde, met onder meer een geheel andere reden waarom u destijds zou zijn opgepakt door de SBU én bewijsstukken die deze valse motieven dienden te staven (DVZ, 2e AA). Zo gaf u bij de DVZ een politieke dimensie aan uw asielrelaas, met name dat u omwille van uw voormalige lidmaatschap van de Partij der Regio's werd vervolgd, u nochtans eerder uit politieke onvrede uw lidmaatschap had opgezegd en u dit kon bewijzen met een kopie van uw lidkaart (DVZ 2e AA, rubriek 15 e.v.), wat opnieuw manifest een ander verhaal is dan wat u later tegenover het CGVS zou verklaren. Zodoende kan worden vastgesteld dat u tijdens uw tweede asielaanvraag bij de DVZ niet louter één bepaalde naam onvermeld liet bij het uiteenzetten van uw asielrelaas, zoals u beweert, maar wel dat u een volledig ander verhaal opdiepte, én hier nota bene een begin van bewijs van voorlegde. Uw uitleg dat het interview in een grote ruimte werd afgenomen met andere Oekraïense asielzoekers binnen gehoorafstand en u schrik had om bepaalde namen te noemen (CG 1 p. 2-3) is bovendien geheel onzinnig.

Uw uitleg zou immers impliceren dat u ter plekke onder druk van de omstandigheden uw verhaal last-minute zou bijgestuurd hebben, hetgeen geenszins het geval is nu niet alleen blijkt dat u uitgebreide valse verklaringen aflegde mét een begin van bewijs, maar ook het begeleidend schrijven van uw

advocaat, opgesteld een week vóór het indien van uw tweede asielaanvraag, hetzelfde (valse) asielrelaas bevat als u tijdens uw gehoor op de DVZ ten berde bracht (zie administratief dossier). De omgevingsfactoren tijdens uw gehoor zijn dan ook absoluut geen valabel excuus voor de discrepanties tussen uw verklaringen respectievelijk ten overstaan van de DVZ en ten overstaan van het CGVS in kader van uw tweede aanvraag. Dat uw meest recente versie van uw asielrelaas eveneens een politiek karakter zou kennen omdat men u toedichtte de separatisten financieel te steunen (zoals uw advocate opwierp tijdens het gehoor ten overstaan van het CGVS), is in se irrelevant voor de vaststelling dat de concrete invulling van de politieke dimensie van uw opeenvolgende asielrelazen danig uiteenloopt.

Dat u niet de waarheid heeft verteld in het kader van uw volledige eerste asielprocedure, en u bovendien ook bij aanvang van uw tweede asielprocedure nog een nieuw, evenzeer bedrieglijk, relaas opgaf tijdens uw gehoor bij de DVZ, zonder hiervoor een plausibele, logische verklaring te kunnen bieden, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet. Dat u zich kennelijk stoort aan het feit dat de dossierbehandelaar uw eerdere verklaringen als bedrieglijk bestempeld en u zichzelf liever uitdrukt in termen van "niet het volledige verhaal verteld" (CG 1 p.2-3, CG 2 p.8-9), onderstreept deze vaststelling des te meer, nu u de ernst van de volatiliteit van uw verklaringen niet schijnt in te zien.

Gezien de frappante en onverklaarde tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen, kan alvast aan uw meest recente versie van uw asielrelaas zeer ernstig getwijfeld worden. U geeft zodoende geen zicht op de werkelijke redenen die ertoe hebben gedreven uw land van herkomst te verlaten.

Bovendien blijkt uit een onderzoek van de researchdienst CEDOCA dat er geen enkele objectieve bevestiging kon worden gevonden over een mogelijke rechtszaak die tegen u zou lopen, noch kon enig verband met de zaak van de door u genoemde N. Y. (...) worden vastgesteld (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tevens blijkt uit de bijgevoegde informatie dat Y. (...) inderdaad beticht werd van fraude, doch dat hij niet via lokale bedrijven geld witwaste maar integendeel via internationale constructies en offshore holdings op grote schaal belasting ontdukte. Gezien het grootschalige internationale carrousel waarover de man in kwestie beschikte, is het weinig aannemelijk dat hij u nog zou nodig hebben om geld wit te wassen via het aandikken van enkele raamrenovatiefacturen (CG1 p.5-6). De strafzaak die tegen hem werd opgestart in 2016 op beschuldiging van financieren van terrorisme handelde overigens níét over het verduisteren of toestoppen van geld aan de separatisten, zoals uit u beweerde, maar ging daarentegen over het feit of de fabriek van St. (...) in de Donbas al dan niet zijn belastingen betaalde aan de separatistische leiders van de Doneck Volksrepubliek in plaats van aan het centrale autoriteiten in Kiev (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw verklaringen over deze zaak, waarin ook u zou figureren (CG 2 p.5), stroken dan ook geheel niet met de algemeen bekende informatie, waardoor geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw persoonlijke betrokkenheid bij het verduisteren van geld ten voordele van de separatisten, noch bij de rechtszaken van Y. (...).

Voorts blijkt uit de beschikbare informatie dat het strafrechtelijk onderzoek tegen Y. (...) zonder gevolg werd afgesloten omdat werd vastgesteld dat St. (...) géén misdaad had begaan. Het is dan ook geheel ongeloofwaardig dat u vreest vervolgd te zullen worden vanwege uw vermeende medeplichtigheid aan financieel gesjoemel door St. (...), of u door Y. (...) zelf zou worden aangepakt vanwege uw vermeende verklaring (CG 2 p. 3).

Dat u opvallend slecht op de hoogte bent van de huidige stand van zaken nu u niet weet hoe het inmiddels gesteld is met de strafzaak die tegen u zou zijn opgestart na uw vertrek uit Oekraïne (CG 2 p. 6), onderstreept de ongeloofwaardigheid van uw relaas nog verder. Te meer daar u sinds januari 2016 (toen u voor het eerst vernam over de bedreigende taal van Y. (...) en van het openen van een strafzaak tegen u) geen contact meer opnam met uw sociaal netwerk in Oekraïne om zich hiernaar te informeren (CG 2 p.6-7). U beweerde te vrezen voor uitlevering (DVZ, 2e AA, rubriek 15) maar weet anderzijds niet of u actueel internationaal gezocht wordt en leverde bovendien geen enkele inspanning om hierover meer te weten te komen (CG 2 p.7-8). Uw onwetendheid en de opvallende desinteresse die u aan de dag legt ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees eens te meer. Ondanks de beperkte maar verontrustende informatie die u in januari 2016 zou vernomen hebben, talmde u bovendien nog verschillende maanden, met name tot 23 juni 2016, vooraleer u een tweede asielaanvraag indiende. Indien u daadwerkelijk vreesde voor vervolging in uw land van herkomst en zelfs een mogelijk uitleveringsverzoek vreesde, mag verwacht worden dat u zich sneller tot de bevoegde instanties zou gewend hebben om internationale bescherming te verzoeken, hetgeen u duidelijk naliet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van

uw echtgenote, de geboorteakte van uw echtgenote en van jullie zoon, een scholingsattest van uw zoon bevatten voornamelijk identiteitsgegevens, elementen die echter niet betwist worden. Het voorleggen van twee mediaberichten over V. K. (...) toont noch uw familieband met deze man aan, noch kan hieruit blijken dat u omwille van enig contact of familieband met deze man vervolgd zou worden in Oekraïne. Bij gebrek aan een geloofwaardig asielrelaas kan aan dergelijke algemene mediaberichten dan ook geen enkele bewijswaarde worden gehecht.

De oprichtingsakte van u bedrijf P. (...) ondersteunt uw verklaringen dat u een bedrijfje had in Oekraïne, wat op zich niet betwist wordt, doch toont op geen enkele wijze aan dat u omwille hiervan ooit problemen zou gekend hebben. Uw beide medevennoten zouden overigens nog gewoon in Oekraïne verblijven en worden er voor zover u weet niet vervolgd (CG 1 p.6).

Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente, plausibele verklaringen ondersteunen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Convocaties voor ondervraging waarop vermeldt staat dat u in hoedanigheid van 'verdachte' wordt opgeroepen om zich aan te bieden voor ondervraging, zijn bovendien weinig logisch in het kader van een zaak waarin u zelf beschuldigd zou worden, en dus een bijkomende indicatie van een gebrek aan authenticiteit van de door u voorgelegde stukken. Voor wat betreft de kopie van uw lidkaart van de partij "Regionen" stelt het CGVS vooreerst vast dat het louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Ook het bevel tot huiszoeking betreft slechts een kopie en verandert dan ook niets aan voorgaande conclusie. Uw echtgenote verklaarde hierover dat de scan jullie via e-mail was bezorgd en het origineel nog zou nagestuurd worden via DHL maar jullie deze zending nog niet ontvangen hadden (CG 1 echtgenote, p. 4). Zij verklaarde verder dat u in juni 2016, december 2016 en februari 2016 nog contact had met uw tante en een vriend Y'. (...), die jullie informatie meedeelden en waar u bewijsstukken aan zou gevraagd hebben (CG 1 echtgenote p.4). In het kader van uw gehoren ontkende u echter dat u na januari 2016 nog contact had met mensen in Oekraïne. U ontkende voorts nog documenten ontvangen te hebben (CG 1, CG2 p.6-7). Uiteraard zijn jullie tegenstrijdige verklaringen over jullie contacten met de voornaamste leveranciers van documenten en informatie wederom een negatieve indicatie voor de authenticiteit en bewijswaarde van de door jullie voorgelegde stukken. Ook de voorgelegde facturen die afkomstig zouden zijn van uw bedrijf en die zouden zijn aangerekend aan het bedrijf van Y. (...) kunnen de geloofwaardigheid van uw relaas geenszins herstellen. Uit facturen die door uzelf/uw bedrijf werden opgesteld kan immers geenszins blijken dat deze facturen daadwerkelijk aan het bedrijf St. (...) werden gericht en er zich daadwerkelijk enige transactie zou hebben voorgedaan met de genoemde firma. Hoe dan ook worden de door u genoemde problemen met veiligheidsdiensten en justitie in Oekraïne niet aangetoond.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Zaporozhye (provincie

Zaporozhye) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, I. K., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. X. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 29 november 2017. Verzoekende partij voegt als bijlage bij haar verzoekschrift dezelfde stukken 3 en 4 als deze toegevoegd aan het verzoekschrift van haar echtgenoot.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. X van 12 maart 2018 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan I. K.. Het arrest genomen in hoofde van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent Oekraïens staatsburger van gemengd Russisch-Oekraïense origine. U bent afkomstig uit Horlivka, gelegen in de Donetsk oblast, Oekraïne. U bent gehuwd met V. K. (...) (ov (...)), jullie hebben samen een zoon, V. (...). Jullie verlieten Horlivka op 24 juni 2014 omwille van de algemeen instabiele veiligheidssituatie en vestigden zich in Zaporozje. U verliet uw land van herkomst op legale wijze. Jullie vroegen visa aan bij de Belgische ambassade in Kiev en reisden op 1 november 2014 vanuit Kiev met het vliegtuig naar België. Op 4 november 2014 diende u een eerste asielverzoek in bij de Belgische instanties.

U baseerde uw eerste aanvraag op volgend asielrelaas:

“Jullie verlieten Horlivka op 24 juni 2014. Op dat moment werd de stad reeds gecontroleerd door de Donetsk Volksrepubliek en vonden er in de streek rond de stad reeds gevechten plaats tussen troepen van de Donetsk Volksrepubliek en van het centrale gezag in Kiev. U had zich eerder dat jaar al in uw kennissenkring uitgesproken tegen de afscheuring en annexatie door Rusland van de Krim en tegen gelijkaardige ideeën omtrent afscheuring van de Donbas-regio. Dit betekende ook dat u de Donetsk Volksrepubliek niet steunde. De directe aanleiding voor jullie vertrek was de ontvoering door onbekenden van een zakenpartner van u uit de supermarkt in Horlivka waar hij werkte. Ook hij had zich eerder uitgesproken tegen de Donetsk Volksrepubliek. Zijn echtgenote had jullie hierna gewaarschuwd en aangeraden om de stad te verlaten. Via internet vonden jullie een appartement in de stad Zaporozhye, waar jullie naartoe vertrokken op 24 juni. Via een zakenkennis vonden u en uw vrouw snel werk. Jullie kind werd ingeschreven op school. Hoewel de houding van sommige mensen die wisten dat jullie uit de Donbas afkomstig waren, vijandig was – ze hekelden vooral het feit dat u niet ging vechten terwijl mannen uit andere regio's wel moest gaan vechten – kenden jullie niet echt problemen. Dit veranderde op 9 september. Toen u uw auto – met nummerplaten uit de Donetsk Oblast – in de buurt van jullie woning had geparkeerd, werd u benaderd door drie leden van Pravy Sektor in camouflage-uniformen. Ze eisten dat u uw schoudertas zou laten controleren door hen. U vroeg hierop naar een legitimatiebewijs. Er ontstond een woordenwisseling en één van de drie mannen probeerde uw schoudertas los te rukken. U verzette zich, waarop u door een andere man geslagen werd. Half bij bewustzijn kon u ontkomen. Toen u terug bij uw positieven was, merkte u dat u zich op de hoogste verdieping van jullie appartementsgebouw bevond. De volgende dag ging u naar het ziekenhuis

voor onderzoek van uw verwondingen. U ontving een medisch attest en ging daarmee na het bezoek aan het ziekenhuis naar de politie. U schreef er een klacht maar de onderzoeker liet u duidelijk verstaan dat hij deze niet zou onderzoeken. Hij dreigde er eveneens mee dat u, indien u verdere stappen zou ondernemen, problemen zou krijgen met de SBU. Hierop ging u terug naar huis. Uw vrouw, die tien weken zwanger was, kreeg een miskraam omwille van de stress door deze gebeurtenissen. Eind september kregen jullie telefoon van een vrouw die jullie buurvrouw was geweest in Horlivka maar die samen met haar man naar Dnepropetrovsk gevlucht was. Haar man was opgeroepen in het kader van de mobilisatie van reservisten voor de strijd in de Donbas. Ze vroeg om financiële steun zodat ze beschermend materiaal voor haar man kon kopen aangezien hij dat niet had gekregen van het leger. Jullie gaven haar duizend Hrivna. Hierop besloten jullie naar het buitenland te vluchten."

Deze eerste aanvraag werd door het CGVS op 10/11/2015 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U tekende hiertegen beroep aan, hetgeen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 10/05/2016 werd afgesloten met een bevestiging van de beslissing en beoordeling van het CGVS. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u kort hierna, op 23/06/2016, een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Met betrekking tot deze tweede aanvraag haalde u ten overstaan van de DVZ volgende nieuwe elementen aan :

U verklaarde bij uw eerste aanvraag niet alles te hebben verteld, uit vrees voor uitlevering. Uw advocaat had u destijds immers geadviseerd enkel te bewijzen dat jullie afkomstig zijn van de provincie Donetsk. U had bij uw eerste aanvraag dan ook verzwegen dat u lid was van de Partij der Regio's, en legt in het kader van uw tweede aanvraag een kopie van uw lidkaart voor. Sinds maart 2014 had u de partij verlaten uit onvrede met de politieke ontwikkelingen in die periode. U geeft aan dat u op 9 september 2014 niet aangevallen werd door de Pravy Sektor in Zaparozje, maar dat u die dag daarentegen werd gearresteerd naar aanleiding van uw lidmaatschap van de Partij der Regio's. tijdens uw ondervraging werden u vragen gesteld over V. K. (...), die een neef van uw moeder is en notoir separatist, en er werd u gevraagd waar u was op 13 en 14 april 2014. U werd ervan beschuldigd op die dag te hebben deelgenomen aan meetings tegen de regering. U werd geslagen en gemarteld. Men vertelde u dat uw oom gearresteerd was en belastende verklaringen tegen u had afgelegd. Een etmaal later werd u tegen betaling vrijgelaten na tussenkomst van een advocaat. Na uw vrijlating moest u zich evenwel elke vrijdag gaan melden bij de SBU in Zaparozje, tot het dossier zou worden overgemaakt aan het parket. U heeft de overdracht van het dossier niet afgewacht en verliet het land samen met uw gezin.

Uw asielaanvraag werd door het CGVS in overweging genomen waarna u opgeroepen werd voor een gehoor ten gronde. In het kader daarvan verklaarde u ten overstaan van het CGVS het volgende:

U herhaalt dat u in het kader van uw eerste aanvraag niet de volledige waarheid heeft verteld, en geeft aan ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw tweede asielaanvraag niet uw volledige relaas te hebben gedaan, omdat u er de naam van de hooggeplaatste met wie u problemen vreest niet durfde uit te spreken. U geeft aan dat u weliswaar een partijkaart had, maar dat u zelf helemaal niet politiek geëngageerd was. U had de lidkaart louter bekomen met het ook op de voorkeursbehandeling die u ermee kon afdwingen, via uw zakenpartner G. (...), die de echtgenote is van N. A. Y. (...), een rijke zakenman die ook jarenlang politiek actief was op nationaal niveau. Op verzoek van deze N. Y. (...) had u vanaf september 2014 verschillende facturen van uw firma gericht aan de zijne vervalst, 6 in totaal. U had hogere bedragen aangerekend dan normaal en sluisde de extra inkomsten in haar geld door naar een tussenpersoon. U wist op dat ogenblik niet dat het geld gebruikt zou worden om de separatisten mee te financieren, tot u op 09/09/2014 in Zaparozje werd gearresteerd en ondervraagd door de SBU. U werd er mishandeld en gedwongen om bekentenissen te ondertekenen aangaande uw deelname in de financiering van separatisten, maar ook een valse bekentenis aangaande uw beweerdde deelname aan protesten in de stad Zaparozhe. Ook een uitreisverbod moest u ondertekenen. Hierna werd u vrijgelaten, maar u diende zich elke vrijdag op het politiebureau aan te melden, wat u ook deed.

Jullie besloten naar het buitenland te vluchten. Jullie vroegen visa aan bij de Belgische ambassade in Kiev. Op 1 november reisden jullie met het vliegtuig naar België, waar jullie asiel aanvroegen op 4 november 2014.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, de oprichtingsakte van uw bedrijf "P. (...)", 3 facturen van uw bedrijf, een brief van uw advocaat (meester S. (...)), een kopie van uw lidkaart van de Partij der Regio's en de enveloppe waarin deze u werd opgestuurd, twee internetartikels over V. K. (...), twee convocaties om zich aan te bieden voor ondervraging, een kopie van een huiszoekingsbevel, het binnenlands paspoort van uw echtgenote, de geboorteakte van uw echtgenote en van jullie zoon, een scholingsattest van uw zoon.

B. Motivering

Niettegenstaande uw tweede asielaanvraag door het CGVS in overweging werd genomen, moet besloten worden dat u er echter niet in slaagde aannemelijk te maken dat er in uw hoofde bij een

eventuele terugkeer naar uw herkomstland sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan uw nieuwe asielrelaas.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, verwacht mag worden dat hij van meet af aan correcte en volledige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn asielmotieven en de asielinstanties bij wie hij bescherming vraagt minstens niet doelbewust voorliegt. Nochtans geeft u toe in het kader van uw eerste asielaanvraag niet de waarheid te hebben verteld, en legde u ook in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag aanvankelijk nog foutieve verklaringen af ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, om pas tijdens een tweede gehoor ten overstaan van het CGVS uw "volledige, ware" asielrelaas te kennen te geven. Zo blijkt u inmiddels aan de derde versie van uw asielrelaas toe : u zou op 09/09/2014 respectievelijk : 1. in elkaar geslagen zijn door rechtse extremisten (1ste asielaanvraag), dan wel 2. aangehouden en ondervraagd zijn omwille van uw lidmaatschap van een politieke partij (DVZ, 2e aanvraag), of wel 3. gearresteerd en ondervraagd zijn omdat u medeplichtig was aan witwaspraktijken ten voordele van de separatisten (CGVS, 2de aanvraag).

Toen u gevraagd werd waarom u tijdens uw eerste asielprocedure niet de waarheid verteld had, beweerde onder meer dat uw advocaat u destijds overtuigde dat uw herkomst uit de Donbas zou volstaan voor een statuut (DVZ, 2e AA, rubriek 15). Dergelijk excuus gaat geheel voorbij aan de vaststelling dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag zich niet enkel baseerde op uw herkomst uit de Donbas zoals u zou zijn aangeraden, maar ook toen reeds een bijkomend incident verzong, met name dat u op 09/09/2014 in elkaar zou zijn geslagen door extremisten van Pravvy Sektor (zie eerste aanvraag). Daarnaast gaf u nog aan dat u vreesde voor uitlevering aan Oekraïne (DVZ 2de AA, rubriek 15). Ook dit argument houdt geen steek, nu u moet toegeven dat u niet weet of u internationaal gezocht wordt en bovendien blijkt dat u op geen enkele manier heeft getracht zich hierover te informeren (CG 2 p.7-8).

Geconfronteerd met de tegenstrijdige versies van uw asielrelaas binnen uw tweede asielprocedure, beweerde u herhaaldelijk dat u niet gelogen heeft, maar u simpelweg bij de DVZ 'niet het volledige verhaal zou verteld hebben' (CG 2 p.8-9). U gaf hiervoor als uitleg op dat het interview er in een grote ruimte werd afgenomen met andere Oekraïense asielzoekers binnen gehoorafstand en u schrik had om bepaalde namen te noemen (CG 2 p.8).

Nu, uw bewering als zou u 'louter niet het volledige verhaal' verteld hebben, strookt simpelweg niet met de realiteit. Zo blijkt uit een analyse van uw verklaringen dat u zich ten overstaan van de DVZ bij uw tweede asielaanvraag helemaal niet beperkte tot het "weglaten" van bepaalde details uit uw verhaal omdat u de naam van Y. (...) er niet wilde noemen, maar u terdege uitgebreide valse verklaringen aflegde, met onder meer een geheel andere reden waarom u destijds zou zijn opgepakt door de SBU én bewijsstukken die deze valse motieven dienden te staven (DVZ, 2e AA). Zo gaf u bij de DVZ een politieke dimensie aan uw asielrelaas, met name dat u omwille van uw voormalige lidmaatschap van de Partij der Regio's werd vervolgd, u nochtans eerder uit politieke onvrede uw lidmaatschap had opgezegd en u dit kon bewijzen met een kopie van uw lidkaart (DVZ 2e AA, rubriek 15 e.v.), wat opnieuw manifest een ander verhaal is dan wat u later tegenover het CGVS zou verklaren. Zodoende kan worden vastgesteld dat u tijdens uw tweede asielaanvraag bij de DVZ niet louter één bepaalde naam onvermeld liet bij het uiteenzetten van uw asielrelaas, zoals u beweert, maar wel dat u een volledig ander verhaal opdiepte, én hier nota bene een begin van bewijs van voorlegde. Uw uitleg dat het interview in een grote ruimte werd afgenomen met andere Oekraïense asielzoekers binnen gehoorafstand en u schrik had om bepaalde namen te noemen (CG 1 p. 2-3) is bovendien geheel onzinnig.

Uw uitleg zou immers impliceren dat u ter plekke onder druk van de omstandigheden uw verhaal last-minute zou bijgestuurd hebben, hetgeen geenszins het geval is nu niet alleen blijkt dat u uitgebreide valse verklaringen aflegde mét een begin van bewijs, maar ook het begeleidend schrijven van uw advocaat, opgesteld een week vóór het indien van uw tweede asielaanvraag, hetzelfde (valse) asielrelaas bevat als u tijdens uw gehoor op de DVZ ten berde bracht (zie administratief dossier). De omgevingsfactoren tijdens uw gehoor zijn dan ook absoluut geen valabel excuus voor de discrepanties tussen uw verklaringen respectievelijk ten overstaan van de DVZ en ten overstaan van het CGVS in kader van uw tweede aanvraag. Dat uw meest recente versie van uw asielrelaas eveneens een politiek karakter zou kennen omdat men u toedichtte de separatisten financieel te steunen (zoals uw advocate opwierp tijdens het gehoor ten overstaan van het CGVS), is in se irrelevant voor de vaststelling dat de concrete invulling van de politieke dimensie van uw opeenvolgende asielrelazen danig uiteenloopt.

Dat u niet de waarheid heeft verteld in het kader van uw volledige eerste asielprocedure, en u bovendien ook bij aanvang van uw tweede asielprocedure nog een nieuw, evenzeer bedrieglijk, relaas opgaf tijdens uw gehoor bij de DVZ, zonder hiervoor een plausibele, logische verklaring te kunnen bieden, getuigt niet

van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet. Dat u zich kennelijk stoort aan het feit dat de dossierbehandelaar uw eerdere verklaringen als bedrieglijk bestempeld en u zichzelf liever uitdrukt in termen van "niet het volledige verhaal verteld" (CG 1 p.2-3, CG 2 p.8-9), onderstreept deze vaststelling des te meer, nu u de ernst van de volatiliteit van uw verklaringen niet schijnt in te zien.

Gezien de frappante en onverklaarde tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen, kan alvast aan uw meest recente versie van uw asielrelaas zeer ernstig getwijfeld worden. U geeft zodoende geen zicht op de werkelijke redenen die ertoe hebben gedreven uw land van herkomst te verlaten.

Bovendien blijkt uit een onderzoek van de researchdienst CEDOCA dat er geen enkele objectieve bevestiging kon worden gevonden over een mogelijke rechtszaak die tegen u zou lopen, noch kon enig verband met de zaak van de door u genoemde N. Y. (...) worden vastgesteld (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tevens blijkt uit de bijgevoegde informatie dat Y. (...) inderdaad beticht werd van fraude, doch dat hij niet via lokale bedrijven geld witwaste maar integendeel via internationale constructies en offshore holdings op grote schaal belasting ontdukte. Gezien het grootschalige internationale carrousel waarover de man in kwestie beschikte, is het weinig aannemelijk dat hij u nog zou nodig hebben om geld wit te wassen via het aandikken van enkele raamrenovatiefacturen (CG1 p.5-6). De strafzaak die tegen hem werd opgestart in 2016 op beschuldiging van financieren van terrorisme handelde overigens níét over het verduisteren of toestoppen van geld aan de separatisten, zoals uit u beweerde, maar ging daarentegen over het feit of de fabriek van St. (...) in de Donbas al dan niet zijn belastingen betaalde aan de separatistische leiders van de Doneck Volksrepubliek in plaats van aan het centrale autoriteiten in Kiev (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw verklaringen over deze zaak, waarin ook u zou figureren (CG 2 p.5), stroken dan ook geheel niet met de algemeen bekende informatie, waardoor geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw persoonlijke betrokkenheid bij het verduisteren van geld ten voordele van de separatisten, noch bij de rechtszaken van Y. (...).

Voorts blijkt uit de beschikbare informatie dat het strafrechtelijk onderzoek tegen Y. (...) zonder gevolg werd afgesloten omdat werd vastgesteld dat St. (...) géén misdaad had begaan. Het is dan ook geheel ongeloofwaardig dat u vreest vervolgd te zullen worden vanwege uw vermeende medeplichtigheid aan financieel gesjoemel door St. (...), of u door Y. (...) zelf zou worden aangepakt vanwege uw vermeende verklissing (CG 2 p. 3).

Dat u opvallend slecht op de hoogte bent van de huidige stand van zaken nu u niet weet hoe het inmiddels gesteld is met de strafzaak die tegen u zou zijn opgestart na uw vertrek uit Oekraïne (CG 2 p. 6), onderstreept de ongeloofwaardigheid van uw relaas nog verder. Te meer daar u sinds januari 2016 (toen u voor het eerst vernam over de bedreigende taal van Y. (...) en van het openen van een strafzaak tegen u) geen contact meer opnam met uw sociaal netwerk in Oekraïne om zich hiernaar te informeren (CG 2 p.6-7). U beweerde te vrezen voor uitlevering (DVZ, 2e AA, rubriek 15) maar weet anderzijds niet of u actueel internationaal gezocht wordt en leverde bovendien geen enkele inspanning om hierover meer te weten te komen (CG 2 p.7-8). Uw onwetendheid en de opvallende desinteresse die u aan de dag legt ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees eens te meer. Ondanks de beperkte maar verontrustende informatie die u in januari 2016 zou vernomen hebben, talmde u bovendien nog verschillende maanden, met name tot 23 juni 2016, vooraleer u een tweede asielaanvraag indiende. Indien u daadwerkelijk vreesde voor vervolging in uw land van herkomst en zelfs een mogelijk uitleveringsverzoek vreesde, mag verwacht worden dat u zich sneller tot de bevoegde instanties zou gewend hebben om internationale bescherming te verzoeken, hetgeen u duidelijk naliet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van uw echtgenote, de geboortakte van uw echtgenote en van jullie zoon, een scholingsattest van uw zoon bevatten voornamelijk identiteitsgegevens, elementen die echter niet betwist worden. Het voorleggen van twee mediaberichten over V. K. (...) toont noch uw familieband met deze man aan, noch kan hieruit blijken dat u omwille van enig contact of familieband met deze man vervolgd zou worden in Oekraïne. Bij gebrek aan een geloofwaardig asielrelaas kan aan dergelijke algemene mediaberichten dan ook geen enkele bewijswaarde worden gehecht.

De oprichtingsakte van u bedrijf P. (...) ondersteunt uw verklaringen dat u een bedrijfje had in Oekraïne, wat op zich niet betwist wordt, doch toont op geen enkele wijze aan dat u omwille hiervan ooit problemen zou gekend hebben. Uw beide medevennoten zouden overigens nog gewoon in Oekraïne verblijven en worden er voor zover u weet niet vervolgd (CG 1 p.6).

Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente, plausibele verklaringen ondersteunen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Convocaties voor ondervraging waarop vermeldt staat dat u in hoedanigheid van 'verdachte' wordt opgeroepen om zich aan te bieden voor ondervraging, zijn bovendien weinig logisch in het kader van een zaak waarin u zelf beschuldigd zou worden, en dus een bijkomende indicatie van een gebrek aan authenticiteit van de door u voorgelegde stukken. Voor wat betreft de kopie van uw lidkaart van de partij "Regionen" stelt het CGVS vooreerst vast dat het louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Ook het bevel tot huiszoeking betreft slechts een kopie en verandert dan ook niets aan voorgaande conclusie. Uw echtgenote verklaarde hierover dat de scan jullie via e-mail was bezorgd en het origineel nog zou nagestuurd worden via DHL maar jullie deze zending nog niet ontvangen hadden (CG 1 echtgenote, p. 4). Zij verklaarde verder dat u in juni 2016, december 2016 en februari 2016 nog contact had met uw tante en een vriend Y'. (...), die jullie informatie meedeelden en waar u bewijsstukken aan zou gevraagd hebben (CG 1 echtgenote p.4). In het kader van uw gehoren ontkende u echter dat u na januari 2016 nog contact had met mensen in Oekraïne. U ontkende voorts nog documenten ontvangen te hebben (CG 1, CG2 p.6-7). Uiteraard zijn jullie tegenstrijdige verklaringen over jullie contacten met de voornaamste leveranciers van documenten en informatie wederom een negatieve indicatie voor de authenticiteit en bewijswaarde van de door jullie voorgelegde stukken. Ook de voorgelegde facturen die afkomstig zouden zijn van uw bedrijf en die zouden zijn aangerekend aan het bedrijf van Y. (...) kunnen de geloofwaardigheid van uw relaas geenszins herstellen. Uit facturen die door uzelf/uw bedrijf werden opgesteld kan immers geenszins blijken dat deze facturen daadwerkelijk aan het bedrijf St. (...) werden gericht en er zich daadwerkelijk enige transactie zou hebben voorgedaan met de genoemde firma. Hoe dan ook worden de door u genoemde problemen met veiligheidsdiensten en justitie in Oekraïne niet aangetoond.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Zaporozhye (provincie Zaporozhye) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij het volgende aan: “Schending van de artikels 48/3 §5, 48/3, §2, alinea 2 en 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980– Schending van artikel 3 van het EHRM - Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 - schending van artikel 4, 5de van de Richtlijn 2004/ 83/ CE van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming - Schending van het beginsel van voordeel van twijfel voor een asielzoeker - Samenvattende en gedeeltelijke onderzoek van de asielaanvraag van de verzoeker - Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier “de beginselen van goede trouw” zouden zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf

de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. Verzoekende partij voert vooreerst aan dat uit haar verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar tweede asielaanvraag blijkt dat zij onmiddellijk haar verklaringen gegeven bij haar eerste asielaanvraag rechtzette. Verder wijst zij erop dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de nieuwe elementen die zij thans aanbrengt uiterst kort en gedetailleerd heeft uitgelegd. Zij duidt erop dat, zoals zij ook aangaf op het Commissariaat-generaal, zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de naam van haar zakenpartner niet heeft vernoemd, dit omdat deze persoon hoog geplaatst is in Oekraïne en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in een gemeenschappelijke ruimte werd gehouden waar meerdere asielzoekers (waaronder andere Oekraïners) tegelijkertijd werden ondervraagd. Voorts meent verzoekende partij nog dat het onjuist is om te stellen dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard te zijn vervolgd vanwege haar vroegere lidmaatschap van de Partij der Regio's.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich in bovenstaand betoog beperkt tot het herhalen van haar verklaringen op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gevolgtrekking van verwerende partij.

De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing reeds wordt opgemerkt dat de bewering van verzoekende partij dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken 'louter niet het volledig verhaal' verteld zou hebben simpelweg niet strookt met de realiteit, nu zij zich geenszins slechts beperkte tot het "weglaten" van bepaalde details uit haar verhaal omdat zij de naam van Y. er niet wilde noemen, maar daarentegen uitgebreide valse verklaringen aflegde, met onder meer een geheel andere reden waarom zij destijds zou zijn opgepakt door de SBU én bewijsstukken die deze valse motieven diende te staven. In verband met de uitleg van verzoekende partij dat het interview in een grote ruimte werd afgenomen met andere Oekraïense asielzoekers binnen gehoorafstand en zij schrik had om bepaalde namen te noemen, motiveert verwerende partij dat deze uitleg geheel onzinnig is nu deze zou impliceren dat verzoekende partij ter plekke onder druk van omstandigheden haar verhaal last-minute zou bijgestuurd hebben, hetgeen geenszins het geval is nu niet alleen blijkt dat zij uitgebreide valse verklaringen aflegde met een begin van bewijs, maar ook het begeleidend schrijven van haar advocaat, opgesteld een week voor het indienen van haar tweede asielaanvraag, hetzelfde (valse) asielrelaas bevat als zij tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken ten berde bracht. Verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om voormelde motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekende partij nog betwist dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard zou hebben te zijn vervolgd omwille van haar vroegere lidmaatschap van de Partij der Regio's, bemerkt de Raad dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde dat haar vroegere lidmaatschap van de Partij der Regio's de aanleiding was voor haar arrestatie en dat men haar tijdens haar arrestatie beschuldigde van activiteiten tegen de regering in het bijzonder het deelnemen aan meetings die tegen de regeringspolitiek waren (administratief dossier, stuk 24, verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15). Ook in het begeleidend schrijven van haar advocaat (administratief dossier, stuk 28, documenten, nr. 1) wordt gesteld dat verzoekende partij vervolging vreest omwille van haar lidmaatschap van deze partij. Nergens wordt ervan gewag gemaakt dat zij gearresteerd werd omdat zij medeplichtig was aan witwaspraktijken ten voordele van de separatisten, zoals zij plots wel beweert op het Commissariaat-generaal. De vaststelling dat verzoekende partij niet de waarheid heeft verteld in het kader van haar volledige eerste asielprocedure, en zij bovendien ook bij aanvang van haar tweede asielprocedure nog een nieuw, evenzeer bedrieglijk, relaas opgaf tijdens haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder hiervoor een plausibele, logische verklaring te kunnen bieden, getuigt allesbehalve van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De frappante en onverklaarde tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen ondergraven reeds op manifeste wijze de geloofwaardigheid van haar meest recente versie van haar asielrelaas.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat "het uiterst moeilijk (was), zo niet onmogelijk" voor haar om in het kader van haar beroep tegen de weigeringsbeslissing inzake haar eerste asielaanvraag "informatie in verband met zijn relatie met de genaamde Y. (...) en zijn vrees vanwege beschuldigingen van financiering van separatisten, geopend tegen Y., in te dienen", ziet de Raad evenwel niet in waarom het voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn geweest in het kader van haar beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing inzake haar eerste asielaanvraag de werkelijke reden waarom zij haar land van herkomst heeft verlaten kenbaar te maken.

2.2.7.1. Voorts betoogt verzoekende partij dat het enkele feit dat de CEDOCA-dienst geen sporen heeft gevonden van een strafzaak tegen haar niet volstaat om te besluiten dat er geen strafzaak tegen haar aanhangig is. Verzoekende partij meent bovendien dat verwerende partij een gedeeltelijke en onjuiste lezing van het CEDOCA-document over Y. doet en duidt erop dat in dit CEDOCA-document sprake is van "twee zaken, die totaal van elkaar verschillen en verschillende perioden beslaan en waarbij verschillende bedrijven betrokken zijn."

2.2.7.2. De Raad benadrukt vooreerst dat hierboven reeds is gebleken dat verzoekende partij, gelet op haar herhaaldelijk bedrieglijke verklaringen waarbij zij telkens een ander verhaal oprakelt, allerm minst blijk geeft van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Dit staat reeds haaks op haar bewering dat er tegen haar een strafzaak zou zijn.

In de bestreden beslissing wordt bovendien tevens vastgesteld dat verzoekende partij opvallend slecht op de hoogte is van de huidige stand van zaken nu zij niet weet hoe het inmiddels gesteld is met de strafzaak die tegen haar zou zijn opgestart na haar vertrek uit Oekraïne. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van haar bewering dat er in Oekraïne een strafzaak tegen haar zou lopen verder ondergraven.

Ook de vaststelling dat Cedoca in de door haar geraadpleegde bronnen geen informatie terugvond over een mogelijke rechtszaak die tegen haar zou lopen en er evenmin enig verband kon worden vastgesteld met de zaak van Y. (administratief dossier, stuk 29, landeninformatie, deel 3) bevestigt dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweringen van verzoekende partij over het aanhangig zijn van een rechtszaak tegen haar en over haar persoonlijke betrokkenheid bij de rechtszaken van Y..

Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar persoonlijke betrokkenheid bij de rechtszaken van Y. geldt des te meer nu haar verklaringen over de strafzaak die tegen Y. in 2016 werd opgestart op beschuldiging van financieren van terrorisme niet stroken met de algemeen bekende informatie. Dat verwerende partij hierbij de verschillende zaken tegen Y. met elkaar zou hebben verward blijkt nergens uit. Op basis van de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 29, landeninformatie, deel 3) stelt verwerende partij correct dat Y. inderdaad beticht werd van fraude, doch wordt hij ervan beschuldigd geld te hebben witgewassen niet via lokale bedrijven maar integendeel via internationale constructies en offshore holdings. Dat hij verzoekende partij dan nog zou nodig hebben gehad om geld wit te wassen via het aandikken van enkele raamrenovatiefacturen is dan ook geenszins geloofwaardig. Tevens blijkt uit deze informatie dat de strafzaak die tegen Y. in 2016 werd opgestart niet handelde over het verduisteren of toestoppen van geld aan de separatisten, zoals verzoekende partij beweerde (administratief dossier, stuk 11, gehoorverslag CGVS d.d. 13/04/2017, p. 13), maar daarentegen ging over het feit of de fabriek 'St.' in de Donbas al dan niet zijn belastingen betaalde aan de separatistische leiders van de Doneck Volksrepubliek in plaats van aan de centrale autoriteiten in Kiev.

2.2.8.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat het geheel ongeloofwaardig is dat verzoekende partij vreest vervolgd te zullen worden vanwege haar vermeende medeplichtigheid aan financieel gesjoemel door het bedrijf 'St.' of door Y. zelf te worden aangepakt vanwege haar vermeende verklaring nu het strafrechtelijk onderzoek tegen Y. zonder gevolg werd afgesloten omdat werd vastgesteld dat het bedrijf 'St.' géén misdaad had begaan, meent verzoekende partij "dat dit een volledig beoordelende verklaring is, die door geen enkele bewijs wordt gestaafd". In verband met het gegeven dat de zaak werd verworpen, duidt verzoekende partij er bovendien nog op dat, zo blijkt uit de verschillende rapporten die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 3 en 4), "het gerecht notoir corrupt is in Oekraïne".

2.2.8.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat niet ingezien kan worden waarom verzoekende partij nog vervolgd zou worden vanwege haar vermeende medeplichtigheid aan financieel gesjoemel door het bedrijf 'St.' of door Y. zelf zou worden aangepakt vanwege haar vermeende verklaring, nu uit de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 29, landeninformatie, deel 3) blijkt dat het strafrechtelijk onderzoek naar het bedrijf 'St.' voor financiering van terrorisme gesloten werd nadat vastgesteld werd dat er geen misdaad gepleegd is door het bedrijf 'St.' en dat de leiding van het bedrijf niet schuldig is aan het financieren van terrorisme. Verder meent de Raad dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat Y. via corruptie ervoor gezorgd zou hebben dat deze zaak werd afgesloten. Immers, indien de onderzoekers van deze zaak inderdaad vatbaar zouden zijn geweest voor corruptie, is het geenszins logisch dat het überhaupt tot een strafrechtelijk onderzoek kwam en dat Y. er niet in de eerste plaats voor gezorgd zou hebben dat er geen strafrechtelijk onderzoek kwam. Een loutere verwijzing naar algemene informatie aangaande corruptie in Oekraïne (bijlagen 3 en 4) volstaat niet om aan te tonen dat in casu sprake is van corruptie.

Evenmin blijkt dit uit de informatie die door Cedoca werd teruggevonden over deze zaak (administratief dossier, stuk 29, landeninformatie, deel 3).

2.2.9.1. Verder onderstreept verzoekende partij dat vast staat dat zij nauwe banden had met Y. en zijn naaste familie. Immers was zijn echtgenote, G., medeoprichter van haar bedrijf 'P.'. Ook had verzoekende partij, op verzoek van Y., contacten met Y. C., de echtgenoot van de dochter van Y.. Verzoekende partij wijst nog op de door haar bijgebrachte facturen gericht aan een van de vennootschappen van Y. en stelt dat de authenticiteit van deze facturen niet betwist wordt in de bestreden beslissing. Deze facturen tonen dan ook haar zakelijke relatie met Y. aan. Verzoekende partij verwijst vervolgens naar het Cedoca-document d.d. 25 september 2017 inzake Y., waaruit de problemen van deze laatste blijken en waaruit tevens blijkt dat Y. en zijn familie Oekraïne verlaten hebben. Verzoekende partij meent dat verwerende partij in gebreke blijft vast te stellen dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Oekraïne niet vervolgd zal worden voor financiering van terrorisme, gelet op haar banden met Y. en haar commerciële activiteiten.

2.2.9.2. De Raad is evenwel van oordeel dat loutere eventuele banden met Y. via zijn vrouw geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Oekraïne een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade heeft. Zij het herhaald dat verzoekende partij haar beweerde persoonlijke betrokkenheid bij het verduisteren van geld ten voordele van de separatisten en/of bij de rechtszaken van Y. en de door haar genoemde problemen met veiligheidsdiensten en justitie in Oekraïne op geen enkele wijze aantoon. Uit de door haar bijgebrachte facturen blijkt geenszins dat deze facturen daadwerkelijk aan het bedrijf 'St.' werden gericht en dat er zich daadwerkelijk enige transactie zou hebben voorgedaan met de genoemde firma.

2.2.10.1. Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing over de oproepingen die zij bijbracht, oppert verzoekende partij dat het geenszins onlogisch is dat zij wanneer zij nog niet veroordeeld werd in dit stadium gedagvaard wordt als "verdachte". Deze motivering van verwerende partij wordt bovendien niet ondersteund door objectieve informatie.

2.2.10.2. De Raad is evenwel van oordeel dat het wel degelijk bedenkelijk is dat verzoekende partij in een zaak waarin zij zichzelf beschuldigd zou worden een convocatie voor ondervraging zou ontvangen waarop uitdrukkelijk vermeld staat dat zij in de hoedanigheid van 'verdachte' wordt opgeroepen, gezien zij zo wordt gewaarschuwd en zo het risico ontstaat dat zij het onderzoek ontvlucht. Hoe dan ook kan aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in verband met het door haar bijgebrachte huiszoekingsbevel opmerkt dat zij wel degelijk de originele versie van dit document heeft ingediend, stelt de Raad evenwel vast dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij de originele versie van het huiszoekingsbevel heeft bijgebracht. Zowel op de map met documenten als in het gehoorverslag van de vrouw van verzoekende partij, die het document voorlegde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 22 februari 2017, staat vermeld dat het een kopie betreft (administratief dossier, stuk 28, map documenten, nr. 14; administratief dossier, stuk 14, gehoorverslag CGVS d.d. 22/02/2017, p. 8). De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij nalaat de originele versie van dit document waarover zij volgens haar beweringen zou beschikken bij te brengen. Daarenboven wijst de Raad er ook hier op dat hoe dan ook aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is.

2.2.12.1. Verder wijst verzoekende partij op het medisch attest dat zij reeds in het kader van haar eerste asielaanvraag bijbracht en dat betrekking heeft op het voorval waarvan zij het slachtoffer werd op 9 september 2014. Verzoekende partij benadrukt dat in de beslissing tot weigering van haar eerste asielaanvraag de geldigheid en echtheid van dit attest niet wordt betwijfeld. Dit attest toont dan ook aan dat zij voor haar vlucht uit Oekraïne reeds het slachtoffer was van een incident.

2.2.12.2. De Raad duidt er evenwel op dat verzoekende partij dit medisch attest in het kader van haar eerste asielaanvraag voorlegde om aan te tonen dat zij werd aangevallen door leden van Pravy Sektor, feiten die in het kader van haar eerste asielaanvraag op zich inderdaad niet in twijfel werden getrokken. In het kader van haar tweede asielaanvraag verklaart verzoekende partij evenwel uitdrukkelijk dat zij over deze feiten gelogen heeft en dat zij daarentegen die dag gearresteerd werd door SBU

(administratief dossier, stuk 11, gehoorverslag CGVS d.d. 13/04/2017, p. 2-3). De Raad is van oordeel dat dit medisch attest geenszins volstaat om de thans door haar voorgehouden problemen met de Oekraïense ordediensten aan te tonen. De Raad herhaalt dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielaanvraag worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat in casu duidelijk niet het geval is.

2.2.13. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat het beginsel van het voordeel van de twijfel werd geschonden, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielaanvraag in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.14. Waar verzoekende partij verwijst naar artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, stelt de Raad vast dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoont dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld. Bovendien wijst de Raad erop dat de paragrafen 4 en 5 van dit artikel bij de wet van 28 april 2010 houdende diverse bepalingen werden omgezet in de Vreemdelingenwet, waardoor deze niet langer over directe werking beschikken, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie.

2.2.15. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.16. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Zaporozhye (provincie Zaporozhye) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofdte van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.17. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 28 en 29), en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 13 april 2017 en 29 mei 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.18. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen."

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat ook verzoekende partij bij de gehoren op het Commissariaat-generaal van 22 februari 2017 en 13 april 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT